

Смерть милих

Яків Головацький

Двоє милих щиро ся любило,
При одній ся водиці вмивали,
В один рушник личко утирали.
Літенько минає, а ніхто не знає:
А на друге літо усі ся дізнали,
Дізнались і отець і мати;
Мати не дасть, щоб їм ся любити,
Розлучила дороге і миле.
Милий милій через зізду каже:
"Умри, мила, вечор у суботу,
А я, молод, рано у неділю.
Поховали одно близь другого,
А крізь землю руки їм злучили,
В руки дали яблука зелені.
Мало часу потому минуло,
А над милим росте яль зелена,
Над милою роженька рум'яна;
Обвилася рожка на ялиці,
Як шовк м'який коло красних цвітів.